

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 579/2016
02.06.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Труљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.М., због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.М., адвоката М.Д., поднетом против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К 1144/13 од 02.11.2015. године и Вишег суда у Београду Кж1 32/16 од 02.02.2016. године, у седници већа одржаној 02.06.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблаговремен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.М., адвоката М.Д., поднет против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К 1144/13 од 02.11.2015. године и Вишег суда у Београду Кж1 32/16 од 02.02.2016. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду К 1144/13 од 02.11.2015. године, окривљени Д.М. је оглашен кривим да је извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ и кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, за која дела му је изречена условна осуда, тако што је суд најпре утврдио појединачне казне затвора за наведена кривична дела у трајању од по шест месеци, па је затим утврдио јединствену казну затвора у трајању од 10 месеци која се неће извршити уколико окривљени у року од три године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, а у случају опозива условне осуде окривљеном ће се у утврђену казну затвора урачунати време проведено у задржавању од 16.08.2012. године до 18.08.2012. године. Окривљени је због извршења кривичног дела из члана 348. став 1. КЗ кумулативно осуђен и на новчану казну у износу од 20.000,00 динара коју је дужан да плати у року од месец дана од правноснажности пресуде, а ако исту не плати у остављеном року суд ће је заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Истом пресудом према окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета ближе означених у изреци пресуде и окривљени је обавезан да суду на име трошкова поступка плати износ од 25.000,00 динара, а на име судског паушала износ од 5.000,00 динара све у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом извршења.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 32/16 од 02.02.2016. године одбијене су као неосноване жалбе Другог основног јавног тужиоца у Београду и окривљеног Д.М., а пресуда Другог основног суда у Београду К 1144/13 од 02.11.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног Д.М., адвокат М.Д., због повреде закона и повреде људских права и слобода окривљеног зајемчених Уставом Републике Србије и Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе да је извршио предметно кривично дело.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП одржао седницу већа у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неблаговремен.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП је прописано да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тач. 1) до 3) и члан 441. ст. 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП.

Како из списка предмета и то из повратнице произилази да је окривљени Д.М. пресуду Вишег суда у Београду Кж1 32/16 од 02.02.2016. године, лично примио 17.02.2016. године, а да је његов бранилац, адвокат М.Д., захтев за заштиту законитости против наведених пресуда поднео 20.04.2016. године, дакле по протеку законом прописаног рока из члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног оценио као неблаговремен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.